

Красимира Алексова

**ЗА ПРИЛАГАНИТЕ В БЪЛГАРСКАТА СОЦИОЛИНГВИСТИКА
МЕТОДИ ЗА АНАЛИЗ НА РЕЧЕВАТА ВАРИАНТНОСТ И
ЗА НЕОБХОДИМОСТТА ОТ СЪЧЕТАВАНЕТО НА КОЛИЧЕСТВЕНИ
И ОЦЕНЪЧНИ ПОДХОДИ ПРИ ИЗСЛЕДВАНЕТО ѝ**

Настоящата работа представя вижданията на авторката за необходимостта от съчетаване на количествени и качествени подходи при изследване на стратификационната и ситуативна вариантност, защото именно по този начин може да бъде получена адекватна картина на обективните и на субективните ѝ аспекти, както и на факторите, които ги детерминират. За да бъде аргументирана тази позиция, във втората част от статията се разглеждат прилаганите досега в българските социолингвистични изследвания количествени (статистически) методи за анализ на емпиричните данни за вариантността, като се коментират резултатите и изводите на авторите. В третата част се представят данни от използвани у нас оценъчни подходи – най-вече изследвания на езиковите атитюди за езиковата вариантност. В четвъртата част се обосновава необходимостта от съчетаване на количествени и оценъчни подходи към вариантността, като се представят резултатите от един статистически метод, който позволява такова комбиниране на подходи.